

Komentár evanjelia na nedeľu 15. týždňa v Cezročnom období (cyklus B): prinášať evanjelium do každého domova

Komentár na nedeľu 15. týždňa v Cezročnom období (cyklus B). „Dal im moc nad nečistými duchmi“. Všetka autorita pochádza od Boha. Ježiš nám chcel veľmi jasne povedať, že ten, kto uverí a stotožní sa s ním, bude môcť konať rovnaké skutky ako On, premáhať démonov a liečiť choroby.

Evanjelium (Mk 6, 7-13)

Ježiš zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Dal im moc nad nečistými duchmi a prikázal im, aby si okrem palice nebrali na cestu nič: ani chlieb, ani kapsu, ani peniaze do opaska, ale aby sa obuli do sandálov a neobliekali si dvoje šiat. A povedal im:

„Keď kdekoľvek vojdete do domu, ostaňte tam, kým odtiaľ nepôjdete ďalej. Ale keby vás na niektorom mieste neprijali, ani nevypočuli, odídte odtiaľ a straste si prach z nôh na svedectvo proti nim.“

Oni šli a hlásali, že treba robiť pokánie. Vyhnali mnoho zlých duchov, pomazali olejom veľa chorých a uzdravovali.

Komentár

Evanjelium dnešnej svätej Omše ukazuje Ježiša, ako posielal Dvanástich po dvoch, aby hlásali obrátenie, uzdravovali a oslobodzovali tých, ktorých utláčal diabol. Ježiš ich žiada, aby robili to, čo si Peter neskôr pripomenie v jednej zo svojich rečí v Skutkoch apoštolov: „Boh pomazal Ježiša Nazaretského Duchom Svätým a mocou a (...) on chodil a konal dobro a uzdravoval všetkých, ktorých utláčal diabol, lebo Boh bol s ním“ (Sk 10, 38). S týmto poslaním sa môžeme všetci stotožniť. Krátky text evanjelia podľa Marka však hovorí oveľa viac, než sa zdá, a ostatné čítania, ktoré sa dnes čítajú na svätej Omši, nám ho pomáhajú rozlúštiť.

V prvom čítaní sa nám prihovára prorok Ámos: „Nie som prorok, ani nie som syn proroka, ale som pastier a narezávač poľných fíg. Ale Pán ma vzal spoza stáda a Pán mi riekol:

Chod', prorokuj proti môjmu ľudu, Izraelu!" (Am 7, 15).

To, čo nám o evanjeliu osvetľuje krátke prvé čítanie dnešnej svätej Omše, je práve toto presvedčenie, že je to Boh, kto povoláva proroka: pravý prorok nie je poháňaný ľudskými pohnútkami, ani nehlása posolstvo podľa vôle poslucháča. Je v ňom pokora a odvaha zároveň: odvaha, ktorá pramení z istoty, že je nositeľom božského posolstva, posolstva, ktoré je láskou a milosrdenstvom, pretože je pozvaním k obráteniu, od ktorého závisí život.

Toto počujeme v žalme: „Boh ohlasuje pokoj svojmu ľudu, svojim priateľom a tým, čo sa zo srdca obracajú“ (Ž 85, 9). Priatelia sú tí, ktorí počúvajú Božie slovo; každý je povolaný byť priateľom! Niektorí však počúvajú a niektorí nie. Prorok je teda poslaný nielen s posolstvom,

ale aj s poslaním pokúsiť sa aspoň malou trhlinou otvoriť srdcia poslucháčov, aby do nich mohlo vstúpiť Božie posolstvo a vykonať svoje dielo. Prorok nie je poslaný odsudzovať, ale hovoriť o Božej spáse, o jeho láske a milosrdenstve. A aby všetkým pripomenul, že ďaleko od Boha, v rukách hriechu, nie je možný žiadny život.

Prorok, apoštol, dostal veľkú moc. A na to nesmieme zabúdať:

„Nezanedbávaj dar, ktorý je v tebe“ (1 Tm 4, 14). Táto moc však ide ruka v ruke s pevným presvedčením, že každá moc má svoj zdroj v Bohu a v prípade proroka či apoštola, táto moc slúži na apoštolské poslanie. Ten, kto je poslaný, ako pripomína Marek, si so sebou nesie to, čo je nevyhnutné, aby mu pomohlo na ceste: palicu. Ten, kto je poslaný, je počestným, ktorý ide od domu k domu, od srdca k srdcu a prináša svetlo a uzdravenie, ktoré prináša

evanjelium, ktorým je Kristus a ktoré mocne pôsobí prostredníctvom Ducha. Pôsobenie proroka ukazuje, že Božie kráľovstvo je už tu, medzi nami, práve vďaka tomuto uzdravujúcemu pôsobeniu tela a ducha.

Toto mocné pôsobenie ohlasovania má svoj zdroj v samotnom evanjeliu, ktorého ohlasovanie je prvou mzdou, ktorú evanjelizátor dostáva, ako hovorí svätý Pavol: „Aká je teda moja odmena? Že keď hlásam evanjelium, predkladám ho zadarmo“ (1 Kor 9, 18). Ale aby to tak bolo, to, čo sa musí dávať, je evanjelium, ktoré človek prijal, apoštolská viera, ktorú sám Pavol nazýva štítom (porov. Ef 6, 16). Druhé čítanie dnešnej svätej Omše je úžasným zhrnutím tejto viery, ktorej jadrom je večný Boží plán: povolanie ľudí, aby boli jeho deťmi, aby boli pred ním svätí a bezúhonní v láske, a na ktorých on vo všetkej múdrosti a

rozvážnosti vyložil bohatstvo svojej milosti (porov. Ef 1, 3-14).

Čítania dnešnej svätej Omše nám pripomínajú, k čomu sme boli povolání, a veľkosť apoštolského stavu kresťanov, s ktorými Boh počíta, aby všetkým zvestovali jeho úžasný plán: máme vstúpiť do každého domu a priniesť svetlo evanjelia do každého domova (porov. Mk 16, 15-18). Najväčšia sila kresťana spočíva v tom, že si zvnútornil evanjelium a urobil ho svojím vlastným životom: vedieť, že sme milovaní od večnosti, vedieť, že sme povolání k niečomu takému veľkému, vedieť, že Boh s nami počíta, zakúšať jeho milosrdenstvo. To všetko nás nabáda, aby sme sa pýtali sami seba, do akej miery sme dovolili evanjeliu vstúpiť do nášho srdca, aby nás premenilo. Od toho závisí sila a presvedčivosť, s akou hovoríme o Bohu každému človeku.

Juan Luis Caballero //
Grafikstudion - Getty Images
Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-b-to-15/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-b-to-15/)
(26.03.2025)